

РЕШЕНИЕ

№ 7400

гр. София, 08.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 08.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2789** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/.

Образувано по жалба на „OGL-F. T. L. V.“ G. – Германия /“О.-Ф. Т. Л.“, с адрес на управление– Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., срещу Решение № Р. 3000-415/19.02.2021 г./32-58411/, издадено от Директор на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“.

С жалбата са развити съображения за незаконосъобразност на процесното решение по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Твърди, че същият е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Позовава се на чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. На следващо място, сочи, че не е отчетена спецификата на търговските отношения между „О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния клиент на стоките – международна верига „LIDL“, които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Искането до съда е да постанови решение, с което да отмени процесното решение. Претендира присъждане на разноските по делото.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адвокат Г., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноските по делото съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – редовно призован, се представлява от юрк. Д., която оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претнедира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не се представлява.

Административен съд-София град след като обсъди писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

Не е спорно, че на 28.03.2020г. в МБ С. с регистрирана митническа декларация (МД) с MRN № 20BG003010014660R5, с вносител „О.-Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Република Турция, в това число и пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен с нето тегло 18 480 кг. Като доказателство за турския произход на стоката е представен и приет сертификат за движение Е. 1.

В момента на подаване на митническата декларация са декларираните следните данни:

За стока № 1/1 -пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен, с код по КН [ЕГН], е декларирана митническа стойност в размер на 49 126,26 лв., преизчислена в € /100 кг. на 135,92 € /100 кг. Определената от ЕК за дата 28.03.2020 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Република Турция е 69,60 € /100 кг.

Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока № 1/1 декларираната митническа стойност (135,92 € /100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (69,6 € /100) кг.

На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 10 770,66 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил и за двете стоки при определената за деня С. (69,69 € /100 кг.).

Обезпечението за процесните стоки № 1/1 -пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представени фотокопия на преводни нареждания на л.49 от делото.

На 29.03.2020 г. с писмо с рег. № 32-97688 дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 28.03.2020 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 1/1 -пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 28.04.2020 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател [фирма] представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Според същите цялото количество от 18 480 кг. пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен е продадено на цена от 105 € /100 кг. След проверка на представените доказателства е установено, че процесната стока пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен, продадени на цена от 105 € /100 кг., която цена е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с

декларирани разходи в митническата декларация с МРН 20BG003010014660R5 от 28.03.2020г.), изчислени на 149, 48 €/100 кг.. Предвид горното, митническите органи приемат, че не е представено достатъчно удовлетворяващо доказателство за условията за освобождаване.

С оглед на това и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 32-305384 от 20.10.2020г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД „Тракийска“, с което за стоката - пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен по МД с МРН 20BG003010014660R5 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 10 770,66 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

На 25.11.2020г. [фирма], в качеството му на пълномощник на дружеството – жалбоподател депозира молба вх.№ 32-346548, с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване сна депозита за стоката № 1/1 пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен по МД с МРН 20BG003010014660R5 от 28.03.2020г.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на внесеното обезпечение в размер 10 770,66 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на процесното решение. Към нея е представена МРН № 20BG003010014660R5 от 28.03.2020г., превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, търговска фактура, издадена от ”SMYRNA SERACILIK TIKARET A.S.” - Турция, Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543/2011, издаден от БАБХ, относно процесните стоки пресни домати в съответното количество, като е посочено местоназначението им – България. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактури за продажба на стоки от посочения вид и количество на “LIDL” Германия.

Във връзка с изясняване на обстоятелствата по делото е допусната съдебно-счетоводна експертиза /CCE/, която съдът кредитира като компетентно издадена и обективно отговаряща на поставените въпроси, не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че стоките са декларирани пред митническите органи на Република Турция и Република България, като договорената цена на стоките е 23 417, 86 евро или 135, 92 €/100 кг. за стока № 1/1 пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. Вещото лице е заключило, че цялото количество от процесните стоки е продадено, видно от представени търговски фактури, на “LIDL” Германия при единична цена 1051 18 евро €/100 кг. Направен е извод, че в счетоводството на дружеството жалбоподател са отразени стопанските операции по вноса и последващата реализация на стоките съгласно установения

законов ред, които потвърждават стойността на договорената и реално платена цена за придобиване на стоката, с включени транспортни разходи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация.

На следващо място експертът е посочил, че стопанските операции по придобиването и реализацията на процесните стоки са регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на дружеството съгласно установения законов ред, което е дало основание да направи извод, че са доказани реални стопански операции.

Вещото лице е отговорил и на втория му поставен въпрос, а именно /каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната/ като е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“, като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство. С оглед на това, че цялото количество от стоката е продадено на „LIDL“ Германия, следва да се приеме, че това е най-голямото сборно количество, а именно при единична цена 1,070 € или 105,18 €/100 кг. за пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 28.03.2020 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, за процесната стока стоки е 0 %.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ А. Х. – П.. Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните съображения:

Съгласно подадената от дружеството-жалбоподател, митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обръщение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл. 1, § 2, б. „и“ – пресни плодове и зеленчуци.

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока, както следва: 10 770,66 лв. за стока № 1/1 пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение директорът на ТД „Тракийска“ се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Съдът счита, че тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига “LIDL” – Германия. Съгласно заключението на вещото лице, което съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Турция.

Като единствен аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на

която е реализирана стоката пресни домати (LARGE VINE GROP 2020), тип кръгъл червен, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на търговска фактура E342020000000172 от 26.03.2020 г., издадена от "SMYRNA SERACILIK TIKARET A.S." - Турция, както и доказателства за извършено плащане от страна на дружеството-жалбоподател за общата сума от 23 417Q 86 евро по процесната фактура.

Съдът не споделя твърденията на ответника, че липсва пазарна логика да се продават продукти на загуба, ето защо намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „LIDL“, и периодичността на доставките, които се

извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Тракийска“ да освободи внесеното обезпечение - в размер на 10 770, 66 лв. за стока № 3 и стока № 4 по процесната MRN № 20BG003010014660R5, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

За пълнота на гореизложеното следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде маркирано, че съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено с на „LIDL“ Германия това е най-голямото сборно количество, при единична цена 1,070 € или 105,18 €/100 кг. за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 28.03.2020 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, и за двете процесни стоки е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносното мито и няма основания за задържане на внесените депозити.

Във връзка с гореизложеното следва да се приеме, че оспореното

решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материалноправни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1 310 лв. /хиляда триста и десет лева/, от които 50 лева внесена държавна такса, 400.00 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, и 860 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ.

С оглед изложеното, съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, VII състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /OGL F. T. LEBENSMITTELVERTRIEB G., представлявано от Н. Г., чрез адвокат Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап.2, Решение № Р. 3000-415/19.02.2021 г./32-58411/, издадено от Директор на Териториална дирекция „Тракийска“, Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /OGL F. T. LEBENSMITTELVERTRIEB G., представлявано от Н. Г., направените по делото разноски в размер на 1 310 лв. /хиляда триста и десет лева).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: